

www.omkonst.com:

Musikaliteten får en mening

Jarl Ingvarsson, Liljevalchs konsthall, Stockholm 14/4 – 13/5 2012

Text: Leif Mattsson

"Röd jätte med galaxpall", 2010-2011, opd, 240x360 cm © Jarl Ingvarsson
Foton: Mattias Lindbäck.

ABC T RINN BERG DEF ljudar jag. Med möda får jag ihop till ett ord, ett namn: "Strindberg". Bokstäver blir till ord, ord skapar innehåll, betydelser. Ord beskriver ting, som "parkering", "fängelse". Och så pang! Plötsligt springer den grönsvarta älgen fram på det gulliskna varningsmärket. "AUG", som i August, läser jag under den darrande, kadmiumröda bården.

Jag vet inte om det är emot djurskyddslagen, eller EU-normen eller någon annan lag eller norm att skicka tjugosju uppspända dukar till en redan febrilt arbetande konstnär, med uppmaning att färdigställa dessa innan den kommande stora utställningen. Låter tveksamt – som att mjölka korna med reamotorer ungefär. Men om någon svensk konstnär skulle kunna klara det smått idiotiska uppdraget så är det väl Jarl Ingvarsson. Och dessutom göra det med bravur.

"Strindbergsviten" blev seriens namn, en samling smågalet rytmiska bokstavsmålningar med rastlös linjeföring och komplicerade fyr- och femklanger. Men det är inte frågan om några hastverk, som man kanske skulle kunna tro, snarare tvärtom. De pastosa, överlappande färgskikten vittnar om tid, och de färgtubsutklämda linjerna om ord, tankar, beslut. Man darrar lite inför insikten om den fysiska urladdningen – och kanske ännu mer inför den mentala. Dessa målningar måste ha gjort ont, även för den mest produktiva av konstnärer.

Det är lätt att bli överväldigad av den stora mängden verk i Liljevalchs salar, för det handlar knappast om någon spatiös hängning. När man sedan noterar att en stort antal av målningarna signerats år 2011 eller 2012 blir prestationen än mer ofattbar.

I Skulpturhallen ansåls tonen, ett antal monumentala seriestrip-liknande bilder väser och delar ut högerkrokare. Högt och lågt blandas, som alltid i Jarl Ingvarssons bilder: garv och gråt, skitighet och ljuvhet – och så ord, tankar, språk. "Läget?" spørjer ett tennistracket i ett annat rum, som om det vore

den naturligaste frågan i världen.

Utställningen är en någorlunda kronologisk presentation av Jarl Ingvarssons konstnärliga livsverk fram till nu. Här finns debutverken från 1980-talet, de serietidnings-inspirerade och förhållandevis tunt uppstrukna. Här finns de klangrika 1990-talsbilderna med färgackord allt lyckligt gråta över, som i "Vattenkristus" eller "Vadstena". Och så finns de helväggstäckande linjemålningarna från tidigt 2000-tal, de med kolritade duplogubbar och kontorsstolar. Och naturligtvis hela den frampiskade Strindbergsviten samt ett antal målningar från de senaste åren, till bredden fyllda av idéer, infall och färgklanger.

Men Jarl Ingvarssons ofta höga färgskala bör inte förväxlas med lättsinne eller ytlighet. Det vore lika fel som att kalla skådespelaren som spelar berusad för alkoholist. Det är en konstnärligt val; där finns ett djupt allvar mitt i de euforiskapande klangerna, på samma sätt som hos X:et eller Inge Schiöler. (Dessa båda får för övrigt var sin tribut i målad form på utställningen.)

Men här finns också exempel på koloristiska motpoler, som i den dova och ärgigt silvergråa sviten från 2005. Titlarna är här för ovanlighetens skull på latin och har vissa anknytningar till religiös terminologi. Det, tillsammans med de återhållsamma färgskalorna, skapar frånvändheter med kontemplativa anslag – som visuella böner formade av pastos färgmateria. Det eteriska möter det kroppsliga, de skenbara motsatserna förenas. Detta spel med ytterligheter har varit Jarl Ingvarssons mål och medel under hela hans konstnärliga bana. Han har inte nöjt sig med färgen som underhållande klanglåda; musikaliteten måste ges en mening, en andlig kropp.

Stockholm 2012-04-18 © Leif Mattsson

Ur "Strindbergsviten", 2012, 140x100 cm
© Jarl Ingvarsson

"Agnoscamus", 2005, opd,
116x89 cm © Jarl Ingvarsson

Ur "Strindbergsviten", 2012, opd,
140x100 cm © Jarl Ingvarsson

"Självporträtt med fastlagsris", 2005,
opd, 116x89 cm © Jarl Ingvarsson

Ur "Strindbergsviten", 2012, opd,
140x100 cm © Jarl Ingvarsson